

Indicacions importants:

- **Data lliurament d'aquest dossier:**
Dia de l'examen del setembre (suspesos)
Primer dia de curs (aprovat amb recomanació de fer aquest Dossier)
- **S'ha de lliurar en fulls a part. Cal que tingueu cura de la presentació, feu una bona cal·ligrafia i repasseu bé l'ortografia i l'expressió escrita en general.**

PART A: TEXTOS I PREGUNTES DE COMPRESIÓ LECTORA

TEXT 1.

Llegiu atentament aquest fragment corresponent a la novel·la Tirant Lo Blanc i responeu les preguntes que trobareu a continuació.

Digueu-me, Tirant –va dir la princesa–: si Déu us deixa obtenir el que desitgeu, digueu-me qui és la senyora que us fa passar tant de mal, que si us puc ajudar en alguna cosa ho faré amb molt de gust, i ja estic impacient per saber-ho.

Tirant va ficar la mà a la màniga, en tragué l'espill i va dir:

-Senyora, la imatge que hi veureu em pot donar la mort o la vida. Mani-li la vostra altesa que em prengui al seu favor.

La princesa va agafar ràpidament l'espill i amb apressades passes entrà a la seva cambra pensant que hi veuria una dona pintada, i no hi va veure altra cosa que la seva cara. Llavors se n'adonà de cop que per a ella es feia la festa; i es va admirar molt que algú pogués requerir d'amor una dama sense paraules.

I mentre era en aquest plaer del que havia vist fer a Tirant, van venir la Viuda Reposada i Estefania i van trobar la princesa molt alegre amb l'espill a la mà i van dir-li:

- Senyora, d'on heu tret aquest espill tan bonic?

I la princesa els explicà la requesta amorosa que li havia fet Tirant i va dir que mai no ho havia sentit dir a ningú:

- Ni en tots els llibres d'històries que he llegit mai no he trobat una requesta tan graciosa. Quina gran saviesa tenen els estrangers! Jo pensava que el saber, la virtut, la gentilesa i l'honor eren totes en la nostra gent grega, ara sé que n'hi ha molta més en altres nacions.

Joanot Martorell, *Tirant Lo Blanc*

- 1.1. En aquest fragment, Martorell fa servir alguns tòpics literaris. Digueu i expliqueu-ne 2 i escriviu complet el fragment que hi fa referència.
- 1.2. Digueu a quina part pertany aquest fragment i justifiqueu per què ho heu sabut (poseu alguna referència del text també).
- 1.3. Tenint en compte els apunts sobre el gènere narratiu i el que sabeu de la novel·la *Tirant lo Blanc*, digueu com són els personatges que apareixen en aquest fragment.
- 1.4. Realisme i versemblança: expliqueu aquest tret del *Tirant* relacionant-ho amb les parts llegides/treballades.
- 1.5. Per què Cervantes, en la seva novel·la *El ingenioso hidalgo Don Quijote de la Mancha* (1605), salva el *Tirant Lo Blanc* de la cremadissa que els amics dels protagonistes fan amb els seus llibres?
- 1.6. Escriviu un sinònim de cada una d'aquestes paraules:

espill apressades requesta gentilesa

.....

TEXT 2

2. Llegiu amb atenció el text següent i contesteu les preguntes que vénen a continuació:

Durant molt temps els teòrics de la cultura pensaven que els primers signes, els més humils signes que feien pensar en una civilització, eren els objectes manufacturats. En aquesta perspectiva definien l'home, bàsicament com a *homo faber*, fabricant d'estris, i aquest tret era el més característic de la cultura (...). Avui s'ha canviat d'opinió i creiem que la línia de demarcació entre la cultura i la naturalesa no són els estris, els

atuells, sinó el llenguatge articulat. Penso que el llindar de la humanitat és el llenguatge. Amb el llenguatge es produeix realment un salt.

La competència lingüística és el sistema de regles que regeix la interacció lingüística en una societat. Si tenim en compte que aquesta interacció lingüística és un subconjunt de l'univers d'interaccions, del conjunt de les possibilitats comunicatives, podem eixamplar el concepte de competència a aquest domini més general, el domini del que és comunicatiu, del qual el món lingüístic és una restricció. Evidentment, així parlarem de competència comunicativa en el sentit de coneixements interioritzats en matèria comunicativa, com a sistema d'estratègies a desenvolupar en actes de comunicació (...)

Per exemple: per a Sherlock Holmes tot era comunicatiu, tot li parlava, i els objectes o els gestos eren tan bons missatges per interpretar com les paraules, Aquells indicis, que per a la major part de la gent no eren significatius, ell els sabia posar en relació amb altres i, tan aviat com podia, sistematitzava tota la informació. Sabia organitzar l'univers de signes que l'envoltaven d'una manera molt millor que els altres ciutadans (...).

Els signes tenen un vehicle, un suport, que afecta els nostres òrgans sensorials. Signe suposa, per tant, percepció per part d'un receptor. (...) Hi ha cinc menes de signes per a aquest tret: signes auditius, visuals, gustatius, olfactius i tàctils. (...) El llenguatge verbal és un sistema que té un mode operatori auditiu. Visual en el llenguatge escrit. El gest, el moviment del cos, el paisatge, la pintura... són visuals (...)

Com és el paisatge de les olors? Estareu d'acord amb mi que la primera consideració que se'ns acut, en una aproximació superficial i intuïtiva, és que l'olor corporal, si es nota, sempre ens farà quedar malament. El problema, avui, és més aviat com evitar les olors. Sí, vivim temorencs de fer "mala" olor. Tenim cura de l'alè, dels peus, de les aixelles, del sexe. És veritat que vivim en una societat obsessionada per les olors. Això es manifesta en una propaganda aclaparadora que dia rere dia ens cau damunt per fer-nos memòria de les olors a desterrar (...)

El resultat de tot això és un món cada vegada més olfactòriament anodí i uniforme. I el que acabem de dir no tindria gaire importància si no fos que aquesta uniformitat (compte!) condueix a la indiferenciació d'espais i ens priva d'una d'aquelles mostres de generositat informativa que la germana vida ha tingut amb nosaltres. Val a dir que se'ns mor una deu de records. (...) Jo, per exemple, recordo molt bé que el món de la

meva infantesa al meu poble era ple d'olors. Aquella olor de pluja, d'herba, de flors, d'arengada, de camps, d'animals amb tots els graus i diferències, amb un sistema d'oposicions ben establert i ric se'ns n'està anant en orri. Perdem capacitat de distinció. Perdem possibilitat de rebre informació d'un món que és el més pròxim a nosaltres. (...) Al final, el nostre propi cos ens serà estrany. Pensem que desodoritzar vol dir també descorporitzar (...)

Sovint ignorem que la pell és també un receptor de primera magnitud. (...) Sentim en la pell la pressió de l'aire, la fredor de l'aigua, la força del vent, la llum del sol, la proximitat de la boira i, sovint, altres persones.(...) És ben cert que pel tacte aprenem què podem tocar i què no. També és cert que som davant d'un dels punts que constitueixen el llinar entre la natura i la cultura. La natura ens "diu" què no podem tocar: les brases, per exemple; als seus "ulls" totes les parts del cos són susceptibles d'ésser toacades, però és evident que la cultura hi fica la seva xarxa de regles. Ja ben aviat, a la infantesa, els rols de mascle i femella són introduïts com a regles que estableixen quines parts de la pell poden exhibir-se i quines no. Quines parts del cos es poden tocar, en quines circumstàncies i per qui (...)

Hi ha coses que no es poden dir. Coses que no es poden veure. Tanmateix, i sobretot, hi ha coses que no es poden tocar, començant pel nostre propi cos. La llibertat d'expressió, si entenem per llibertat d'expressió qualsevol missatge que entri per un dels canals de recepció, cal demanar-la per a tots els sentits. Cal que puguem dir allò que volem, però també cal trencar amb molts dels tabús que fan referència a l'expressió no verbal.

SEBASTIÀ SERRANO: *Signes, llengua i cultura*

a) Trieu el tema que s'ajusti millor a la informació que conté el text. Raoneu la resposta:

- Concepte de civilització
- Els prejudicis lingüístics
- La interacció comunicativa
- El tacte i l'olfacte

b) Escriviu la idea principal de cada paràgraf.

- c) Indiqueu, enumerant-los, els paràgrafs on hi ha la introducció, el desenvolupament i la conclusió
- d) Quina diferència hi ha entre competència lingüística i competència comunicativa?
- e) Quina informació poden transmetre l'olfacte i el tacte?

.....

TEXT 3

3. Llegiu amb atenció el següent text i contesteu les preguntes que hi ha a continuació:

“La comunicació no deixa de ser, paradoxalment, objecte de gran preocupació en un món quasi identificat amb ella, encara que es tracti més d'una allau d'informació que de comunicació. El món es robotitza cada cop més i nosaltres amb ell. Correm el risc d'aïllar-nos més i més al bell mig de tants mitjans de comunicació de masses, que obliden l'individu. La comunicació és tan important que diversos professionals que hi treballen es fan anomenar comunicòlegs, encara que cal dir que en aquest àmbit tothom n'és una mica. La comunicació s'estén a diversos camps, però sens dubte la més propera és la interpersonal, d'individu a individu, mai deslligada de l'entorn col·lectiu de grup o de la mateixa societat. En tot cas presenta una problemàtica específica, i potser més complexa que altres tipus de comunicació.

Comunicar amb una altra persona no és tan difícil, però fer-ho bé sí que ho és. Marc Aureli ja va mostrar aquesta preocupació quan deia: “Abans de començar a parlar, procura que en el teu rostre es pugui llegir el que estàs a punt de dir.” A hores d'ara, a diverses entitats i empreses s'ensenyen mètodes per comunicar, sovint amb finalitats comercials. Potser, seria molt útil incorporar-ho també a l'escola per enriquir els alumnes i evitar deficiències en la futura integració al món social adult, a més de beneficiós en les relacions intergeneracionals. En la comunicació hem d'aprofitar tots els coneixements, tant els derivats de la nostra educació personal com els oferts per altres tècniques. La manera de comunicar s'adquireix a través de l'educació en les diferents etapes i ambients viscuts al llarg de la nostra vida. Cal dir que sempre continuarem aprenent alguna cosa, ja que la comunicació dura tant com la mateixa vida. N'hem après de la mateixa infantesa, i l'habilitat depèn de tota aquesta

experiència. I evidentment els resultats són ben diferents, fet que queda ben palès en la diferència entre la gent que sap despertar l'interès en una conversa i/o la gent feixuga (els famosos ploms). Dins de la comunicació interpersonal, la temàtica de conversa pot ser d'implicació personal o aliena a la nostra vida, i alhora, l'orientació i tendència més o menys personalitzada dependrà de l'educació rebuda. Remarquem que en molts casos la gent més senzilla comunica de manera més personalitzada, explica la seva vida en un grau més íntim, mentre que les persones amb més estudis, llevat de les grans amistats, prefereixen temes més externs o de poca implicació de l'individu. Els temes dels primers són més aviat la pròpia persona o família, mentre que els segons parlen d'assumptes culturals, polítics o d'aficions. La gent universitària sol caure en l'autosuficiència i té certa fredor en el tracte personal. És curiós que aquesta situació també es reflecteix en els diversos països a partir de la seva major o menor modernització; en efecte, els més moderns tendeixen a tenir amb la gent un tracte educat, però sovint distanciat, mentre que els no tan moderns són més càlids i oberts.

Dins de les tècniques de comunicació, no hi ha dubte que millorar el llenguatge corporal té un valor important per aconseguir una comunicació més eficaç i permet de treure major partit del potencial humà, millorant la nostra imatge. En aquest camp són ben nombroses les indicacions que cal tenir presents; tanmateix cal subratllar, de manera molt general, el fet d'escoltar amb atenció, el comportament afectuós i cordial, mantenir el somriure i el contacte ocular. També es remarca molt la cura de les expressions facials, moviments de cap, sobretot inclinació lateral, per assentir. Sidney Jourard afirma que les persones parlen més sobre si mateixes si la persona amb què estan s'ha donat primer a conèixer.

Els recursos de les tècniques de comunicació són tan nombrosos i diversos, que fins i tot la música n'és un, com bé ho diu la ballarina Maricel: "Cor i ment s'hi troben en tota la seva expressió i comunicació."

En l'educació a la comunicació interpersonal cal aprendre de tothom i de tots els mitjans. Ens cal tant la comunicació tradicional oberta i personalitzada de la gent senzilla com les tècniques modernes. Sense negar la pertinència i l'eficàcia de les tècniques de comunicació, hom remarca que molts dels seus consells *revolucionaris* són estrictament un descobriment, sinó ben coneguts de fa segles pels nostres avantpassats, més desenvolupats en l'art de la comunicació. Millorar la nostra comunicació és, a més de satisfacció personal i qualitat de vida, salut mental."

a) Indiqueu si les següents afirmacions són veritables o falses **i justifiqueu la resposta:**

- Comunicar bé no és fàcil

- Totes les persones es comuniquen per un igual.
- La importància del llenguatge del cos en la comunicació és mínima.
- La capacitat comunicativa és proporcional al nivell d'estudis.
- La gent senzilla es comunica de forma més impersonal.
- Fins i tot la salut mental depèn de la nostra capacitat comunicativa.
- Les tècniques de comunicació s'han renovat gairebé del tot.
- L'experiència ens ajuda més que l'educació a l'hora de millorar les capacitats comunicatives.

b) Expliqueu com és el nivell d'implicació personal, com són els temes que es tracten i com és el caràcter de les intervencions segons si la comunicació es produeix entre gent més senzilla o de països més endarrerits o bé entre gent amb més estudis o de països més moderns.

c) Expliqueu en què consisteix la “paradoxa” del creixement de la informació i la comunicació, d'acord amb el que diu l'autor del text.

d) Escriviu la idea principal de cada paràgraf.

e) Indiqueu, enumerant-los, els paràgrafs on hi ha la introducció, el desenvolupament i la conclusió.

.....

TEXT 4

4. Llegiu atentament el text següent i responeu els següents aspectes que s'hi relacionen:

1. Lectura detinguda i resolució de dubtes semàntics.
2. Tema
3. Anàlisi del contingut (idees principals i secundàries). Resum
4. Funció del llenguatge

Ni els homes vénen de Mart ni les dones de Venus. Així de clar ho deixa la neurocientífica britànica Gina Rippon, capgirant el titular d'un llibre supervendes que argumenta que els homes i les dones tenen capacitats diferents perquè els seus cervells són diferents. Rippon és una dels rebels del *neurosexisme*, investigadors que han dit «*ja n'hi ha prou*» als tòpics sexistes que es justifiquen traient a col·lació les neurociències. Idees com ara la de separar nens i nenes a l'escola «*perquè els seus cervells són diferents*» o justificar que hi hagi poques enginyeres i matemàtiques perquè les seves capacitats cognitives són d'un altre tipus. Rippon va explicar la seva opinió al congrés de dones matemàtiques europees que es va celebrar la setmana passada al Centre de Recerca Matemàtica, al campus de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), a Bellaterra.

En un experiment del 2006 es va plantejar un test de matemàtiques a dos grups d'escolars. Abans de la prova, al primer grup se li va dir que les dones acostumaven a fer-la pitjor que els homes, i al segon el contrari, cosa que Rippon anomena una «*amença d'estereotip*». Això no només va afectar els resultats de la prova -les noies del primer ho van fer més malament que les del segon-, sinó que fins i tot les imatges d'escàner cerebral obtingudes durant el test a algunes voluntàries van revelar diferents patrons d'activació. «*Imagina't quins efectes pot tenir en el llarg termini l'exposició constant a missatges com aquest*», afirma Rippon, ensenyant la foto d'una samarreta rosa amb la frase «*Sóc massa guapa per fer matemàtiques*».

L'explosió de les tècniques modernes per mesurar i visualitzar el cervell ha revelat que el masculí té algunes estructures de magnitud diferent o connectades de manera diferent respecte al femení. Alguns científics, divulgadors i polítics s'han agafat a aquestes diferències per explicar com una cosa natural les desigualtats entre homes i dones, i d'això n'ha sorgit una exitosa literatura sobre el *cervell femení*, el *sexu al cervell* i altres fórmules populars. No obstant, argumenta Rippon, potser són justament aquestes desigualtats les que generen algunes d'aquelles diferències. «*El cervell és plàstic: hi ha estudis amb taxistes, malabaristes i jugadors de Tetris que demostren que durant l'aprenentatge d'aquestes tasques el cervell canvia de patrons d'activació i fins i tot d'estructura: per exemple, els taxistes desenvolupaven un lleuger creixement en una zona relacionada amb l'orientació*», argumenta la científica britànica.

«*Les diferències cognitives entre homes i dones són gairebé inexistents. Són molt més importants les diferències individuals*», afirma Cornelia Fine, neurocientífica i autora de *Cuestión de sexos* (Roca Editorial), llibre que el 2010 va plantar cara al *neurosexisme*. «*Avui dia, no hi ha cap diferència sexual al cervell que es relacioni clarament amb la manera de pensar o de sentir*», afirma la investigadora.

Per què encara hi ha alguns científics que insisteixen en els tòpics *neurosexistes*? «*Els investigadors tenen una enorme pressió per publicar com més articles científics millor i és fàcil publicar-ne un si es troba un índex de diversitat per sexe*», afirma Fine. Fent tan sols comparacions per sexe, es perden de vista altres classificacions, com la diferència entre visualitzadors i verbalitzadors, apunta Rippon, o altres experiències de gènere, segons Fine.

«*És possible que existeixi un límit natural a la igualtat de gènere, però actualment no hi ha cap evidència científica d'això*», afirma Fine. «*No vull correcció política, sinó correcció científica*», sentència.

Michele Catanzaro, *El Periódico de Catalunya*
12 de setembre de 2011

TEXT 5

5. Llegiu atentament el text *Vides de sants*, d'Albert Om i responeu les preguntes que trobareu a continuació.

Escrivim les biografies dels esportistes –us digueu Pistorius, Armstrong o Messi–com si fóssiu sants. Relatem les vostres vides com aquell qui explica un miracle. I us revestim d'una aura **sobrenatural**, que ens fa preguntar si no hem anat massa enllà en el matrimoni entre esport d'elit i valors morals. El món és molt complicat i nosaltres ens l'hem de fer fàcil. Per això, hem agafat i hem dibuixat una línia a terra que separés els bons dels dolents. Com que una línia ens ha semblat poca cosa (molta gent se la saltava), hem cavat una **fossa** mental ampla i profunda entre els dos grups, i ens hem quedat més tranquils.

Necessitem ordenar el **caos**. A un costat hi tenim els bons i a l'altre, els dolents. Cada vegada que algú es canvia de bàndol representa un **trasbals**. L'últim cas ha estat el teu, Oscar. Ara ja formes part de les forces del mal. Avui dia, perquè un esportista sigui declarat culpable, no cal esperar que un jutge el condemni. N'hi ha prou que Nike et suspengui el contracte de patrocini, com va passar dimecres. Les grans marques engreixen els **mites** esportius, us revesteixen de qualitats sobrehumanes per millorar els comptes de resultats de les seves empreses, fins al dia que ensenyeu una altra cara de vosaltres. Aleshores, les marques giren el dit polze cap avall i us deixen caure, abans no els taqueu de sang a ells.

Hem convertit els esportistes en **referents** morals de la joventut. Si Nike patrocines el món editorial, m'imagino que hauria passat el mateix amb els escriptors. No en tenim prou que marquem gols, que bateu rècords o que guanyeu medalles. Necessitem construir relats inspiracionals basats en el **coratge**, el sacrifici, el treball i la lluita contra les adversitats. Ara que sembla que tot el món està empastifat és com si a vosaltres se us volgués preservar de qualsevol rastre de maldat. Per què aquesta necessitat d'embolicar de valors qualsevol esport? On està escrit que els atletes hagin de ser referents?

Deia que el teu cas, Oscar, havia sigut un trasbals per a molta gent, perquè costa culpar algú que **admiraves**. Potser tot plegat el que demostra és que tu, Armstrong o qualsevol de nosaltres som capaços de fer coses molt bones i coses molt dolentes. Que la frontera entre les unes i les altres és molt prima. I que sempre s'és a temps d'espalliar un currículum positiu però que, un cop queda tacat, no hi ha Nike que ho arregli. El jutge et va concedir ahir la llibertat condicional amb una fiança que vista des d'aquí sembla ridícula: 85.000 euros. El judici per haver mort la teva parella, la model Reeva Steenkamp, ja té data: serà el 4 de juny.

- Feu un resum del text en un màxim de 6 línies.
- Escriviu un sinònim per a cada paraula que apareix en negreta

PART B: EXPRESSIÓ ESCRITA:

1. Sabem gaudir del nostre temps lliure o, per contra, vivim en una societat de consum i ens limitem a gastar en viatges, restaurants i botigues? Escriviu la vostra opinió sobre aquest tema. **(Feu un text ben estructurat i cohesionat, d'unes 200 paraules)**
2. Escriviu un diari del vostre estiu.
3. Feu una redacció d'unes 150 paraules sobre cada tema dels proposats:
 - 3.1. Els tòpics literaris
 - 3.2. Els subgèneres narratius
 - 3.3. L'element amorós a la novel·la Tirant lo Blanc

PART C: EXERCICIS DE REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA

A) CANVI I CAIGUDA DE PREPOSICIONS

Completeu els espais buits amb *en / a / de / que* segons correspongui:

- a) Quan estiguis de vacances al Marroc, pensa tornar!
- b) Francament, dubto sigui honrat.
- c) No t'oblides mai fer els deures, tu?
- d) Encara no s'ha acostumat passar fred!
- e) S'entossudeix li facin sempre cas.
- f) S'entossudeix saber-ho tot: és un gran tafaner!
- g) S'entossudeix el pacte.
- h) Tot consisteix dir la veritat.
- i) Tot consisteix que tu vinguis abans.
- j) Tot consisteix una correcció de l'escrit.
- k) Tinc interès es resolgui el cas tan aviat com sigui possible.
- l) Tinc interès marxar demà.
- m) Tinc interès venir a la conferència.
- n) He pensat venir més aviat demà i donar-te un cop de mà.
- o) Des que vam sortir de casa, no ha parat de ploure.
- p) Vés amb compte no caure.
- q) No estem d'acord tu siguis el nou director de l'empresa.
- r) No dubteu en Marc comprarà les entrades a més bon preu.
- s) Tinc l'esperança la setmana que ve anirem a esquiar a la Molina.
- t) M'exposo m'ho robin tot.
- u) Us arrisqueu us posin una multa monumental!
- v) Insisteix venir a parlar amb mi.
- x) Els nostres pares es complauen convidar-vos al nostre enllaç matrimonial que tindrà lloc el dia...
- y) No estem d'acord treballar més hores de les que marca el contracte laboral!

z) Oblideu-vos tocar el piano si abans no endreceu la vostra habitació!

B) EXERCICIS DE PERÍFRASIS VERBALS (exercici voluntari)

B.1 Assenyalau les perífrasis verbals d'aquestes oracions i indiqueu-hi de quin tipus són:

1. Has de sortir menys els caps de setmana.
2. Precisament estàvem parlant de tu.
3. L'Antoni deu ser ja a casa.
4. Cal ser més puntuals.
5. Ja podeu jugar amb els vostres amics.
6. Anava parlant mentre cosia.
7. Acaben de tornar del seu viatge al Japó.
8. Estava a punt de perdre els nervis.
9. Continuava negant la seva culpabilitat.
10. Tots els participants volien aconseguir el premi.
11. No devia tenir molta gana quan va arribar.
12. No hauríeu de creure les seves fantasies.

C) LES FUNCIONS SINTÀCTIQUES

C.1 Digueu quina funció sintàctica fa el sintagma subratllat i justifiqueu la resposta:

- (1) Aquest xicot busca treball.
- (2) Les dues amenaces terroristes semblen poc creïbles.
- (3) El professor farà viatjar els seus alumnes.
- (4) He recollit tota la informació per al professor.
- (5) Faré el treball de tecnologia amb tu.
- (6) He trobat la Mireia a la perruqueria.

- (7) Aquestes pedres tan grosses cauran de la façana algun dia.
- (8) El riu té molta aigua .
- (9) Certes persones semblen més amables.
- (10) Els nens petits es cansen aviat de les joguines.
- (11)Els sindicats insisteixen en les seves reivindicacions.
- (12) L'actuació va durar tres hores.
- (13)Li ha tocat la loteria.
- (14) Aquell home es mostra sempre molt insensible.
- (15)Hem recorregut tres quilòmetres.
- (16) La gent diu moltes mentides.
- (17)Aquell home va ajudar el seu fill
- (18) Fins la Marta podria fer això.
- (19) Ha telefonat el Joan?
- (20) Les sancions van ser imposades pels Mossos d'Esquadra.
- (21) La seva cartera està força atrotinada.
- (22) Els interessos han incrementat els beneficis
- (23) Va llegir dues hores.
- (24) Els atemptats van preocupar els ciutadans.
- (25) La meva amiga se sent molt feliç amb la nova feina.
- (26) Han vingut moltes persones

D) SUBSTITUCIÓ PRONOMINAL

D.1 Substitueix els sintagmes subratllats de l'exercici anterior pels pronoms febles corresponents.

E) CONJUGACIÓ VERBAL

E.1 Feu un resum o esquema de les irregularitats verbals treballades durant el curs.

E.2 Conjugueu els següents temps verbals:

- a- Present indicatiu verb DONAR
- b- Imperfet indicatiu verb TREURE
- c- Present subjuntiu verb PODER
- d- Imperfet subjuntiu verb VOLER
- e- Imperatiu verb ESCRIURE
- f- Imperatiu verb DIR